

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου ἕως 15 προσεχοῦς Σηθρίου 1896· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἐξῆμηνον. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΚ ΝΕΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

15 Ἰουνίου 1896

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

Τὸ πάθημα τῶν Ἡπειρωτῶν — Ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. — Αἱ παρερχόμεναι δεκαετηρίδες. — Ἡ κατάστασις ἀβελτίωτος — Τὰ δεινοπαθήματα καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν δυναμῶν νὰ ἐργασθῶσι. — Ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐνάντια. — Ἡπειρώται γρηγορεῖτε, διότι χαθῆκαμεν. — Τί γίνονται οἱ Ἀβέρωφ, Ληρστάκη ἐφ' ἑστέρας. — Τί γίνονται τόσοι ἄλλοι. — Ὅλοι ἐνεργῶντες καὶ ἡδύνατο νὰ πράξωσι.

Ἡμεῖς οἱ Ἡπειρώται ἐπάθμεν πολλὰ δυστυχήματα μέχρι σήμερον καὶ εἰσέτι δὲν ἐξαγγέλλεται οὐδεὶς αἴσιος διὰ τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν πατρίδα. Ἀπὸ τοῦ 1878 ἕως τὸ 1886 εἶνε ἐν βῆμα ἡ, ὡς τότε ἔλεγεν ὁ κατὰ Βουλγάρων δημηγορῶν κ. Γεννάδιος, μία διασκελιὰ ἡ κατ' ἡμᾶς ντρασκελιὰ καὶ ἀπὸ τὸ 1886 ἕως τὸ 1896 εἶνε ἄλλη μία διασκελιὰ, καὶ συμπληροῦνται, ἀπὸ τῆς πρώτης διασκελιᾶς, ἔτη ὀκτώ καὶ μέχρι τῆς δευτέρας ἔτη δέκα ὀκτώ· καὶ κύριος οἶδε πόσα θὰ συμπληρωθῶσι εἰσέτι καὶ πόσαι δεκαετηρίδες θὰ παρέλθωσι χωρὶς ὁ μεσσίας τῆς Ἡπείρου νὰ ἐμφανισθῇ οὔτε κἂν νὰ φανῶσιν εἰς τὸν ὀρίζοντα σημεῖα προαγγελλόντα τὴν ἐμφάνισίν του, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀναμένω ἀπὸ δέκα ὀκτὼ ἐτῶν, ὁ πατήρ μου πρὸ πεντήκοντα καὶ ὁ πάπος μου πρὸ ἐβδομήκοντα πέντε καὶ ἴσως εἰς μᾶττην θὰ ἀναμείνωσιν καὶ οἱ ἀπόγονοί μου, ἐν ὧσ' αἱ δυνάμεις νὰ συντελέσωσιν εἰς τοῦτο καθεύδωσι μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας καὶ λησμονῶσιν ὅτι, ἐδῶ πέραν ὑπάρχουσιν ἀδελφοὶ μηδεμίαν ἔχοντες ἄλλην βοήθειαν, οὐδαμοῦ στηρίζοντες ἄλλαχού τὰς ἐλπίδας των καὶ ἐν ὧσ' οἱ διαμένοντες ἐν Ἑλλάδι τὰς ἐνθυμείσθῃ τὴν Ἡπειρον προκειμένου μόνον νὰ δείξητε ὅτι ἔχετε δύναμιν διὰ νὰ ἀναμειχθῇτε εἰς τὰ ἐλπεινὰ κοινοβουλευτικὰ παρασκήνια καὶ ὅχι νὰ μεταχειρισθῇτε αὐτὴν πρὸς ἀνακουφίσιν ἡμῶν τῶν καταδυναστευομένων καὶ κατατυραννομένων, ἡμῶν εἰ ὁποῖοι ἀπεγυμνώθημεν καὶ ἐστερήθημεν καὶ τοῦ ἐλαχίστου οἰκιακοῦ σκεύους πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων, πρὸς κορεσμόν τῶν φιλαρπάγων διαθέσεων αἰμοχαρῶν ἀγάδων, καὶ ὡς ναυαγοὶ ἐν τῷ πελάγει, παρακρουόμενοι ὅπου τῶν κυμάτων, ἀποροῦμεν τί νὰ πράξωμεν· ὅπου καὶ ἂν στραφῶμεν εὐρίσκομεν ὅλα τὰ στοιχεῖα πολεμοῦντα ἡμᾶς καὶ ἐπαυξάνοντα τὴν κακοδαίμονίαν ἡμῶν· τείνομεν τὴν χεῖρα πρὸς σὰς τοὺς φιλοπάτριδας καὶ σὰς εὐρίσκομεν ψυχροὺς ἀπαθεῖς, χορταίνοντας ἡμᾶς μὲ λόγια καὶ ἐνδιαφέρον καὶ ὅχι ἀνοίγοντας τὰ βαλάντια καὶ ἐργαζομένους ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὁσημέραι καταστρεφόμενων καὶ καταπνιγομένων. Ἐκβάλλομεν τὴν τελευταίαν κραυγὴν καὶ μὴ παραλείψῃτε νὰ ἐνωτισθῇτε αὐτῆς, διότι θὰ μᾶς εὕρητε πτώ-

ματα. Φθισίωμεν καὶ μετ' ὀλίγον ἐκπέμπομεν τὴν τελευταίαν πνοήν. Μὴ ἀμελήσητε νὰ ἔλθῃτε εἰς ἡμᾶς ἀρωγοὶ διότι τὰ ἀτυχήματα εἶνε κοινὰ καὶ ἡ πατρίς μήτηρ ὅλων ἡμῶν. Ἐν τῇ κατ' οἶκον εὐημερίᾳ μὴ λησμονῇτε σεῖς οἱ πέραν τῶν Ἡπειρωτικῶν ὁρίων ζῶντες νὰ ὑψώσητε φωνὴν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως, διότι ἐνδέχεται ἄλλοτε αἱ ἐνέργειαι σας νὰ εἶνε κατόπιν ἐορτῆς καὶ ἀνευ σκοποῦ. Λοιπόν.

Γρηγορεῖτε Ἡπειρώται.

Ἡπειρώται γρηγορεῖτε, διότι ἀποθνήσκομεν. Δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ὑποφέρωμεν. Φωναῖατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐνεργήσατε, πράξατε ὅ,τι σὰς ἐπιβάλλει ἡ φιλοπατρία καὶ τὸ καθήκον, ἵνα καὶ ἡ πατρίς ἡμῶν τύχῃ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως αὐτῆς καὶ δυνηθῇ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνοιχθείσας πληγὰς, ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη, ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως, τῆς τῶν ὑπαλλήλων κακοδιοικήσεως, τῆς τῶν δικαστῶν ἀρπαγῆς καὶ φιλοχρηματίας καὶ μεροληψίας, τῆς καταστροφῆς τῶν ὑφισταμένων ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν ὀθωμανῶν, τῆς ἀνοήτου καταπίεσεως τῶν κοτσαμπασίδων καὶ ἄλλων μικρῶν τυραννίσκων οὓς ὑποθάλλει ἡ ἀναπτυχθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐσκαμμένη ἐξόντωσις τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἰδοὺ ὅτι καθ' ἑκάστην σὰς ἀναγγέλλομεν τὰ δεινοπαθήματα ἡμῶν, σὰς ἀναφέρομεν τὰς ἐξορίας, τοὺς ἀδικούς ἐκδιωγμούς καὶ τοὺς ἐκπατρισμούς, τὰς φυλακίσεις, τὰς ἀφαιρέσεις περιουσιῶν, τὸν τρόπον καὶ τὸν φόβον τῶν κατοίκων, σὰς ἀναφέρομεν τέλος ὅσα δυνάμεθα καὶ κρύπτομεν ὅσα ἄλλα δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς καταστήσωμεν γνωστὰ καὶ ἀφίνομεν εἰς ἐσὰς οὔτινες ἔχετε τὰ μέσα καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας νὰ ὑψώσητε φωνὴν διότι ἡ ἰδική μας φωνὴ πρὸ πολλοῦ ἀπεπνίγη.

Πῶς ἐλησμονήθη ἡ μικρὰ αὐτὴ γωνία; πῶς ποτὲ δὲν ἐσκέφθη τις ἐκ τῶν πολλῶν πατριωτῶν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῆς; πῶς ἐλησμονήθη ἡ εὐανδρὸς αὕτη χώρα καὶ ἐγκατελείφθη εἰς τὴν διακρίσιν ἀγρίων καὶ φοβερῶν στοιχείων; κρίμα εἰς τοὺς Ἡπειρώτας, κρίμα εἰς τοὺς Ἀβέρωφ, Ληρστάκη ἐφ' ἑστέρας καὶ λοιποὺς πολυταλάντους, μικροὺς καὶ μεγάλους, δαπανῶντας ἀφειδῶς εἰς ἄλλα ἔργα καὶ μηδὲν σκεπτομένους ὑπὲρ τῆς φιλάτης πατρίδος, ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀδελφῶν, ὑπὲρ τῶν κινδυνεύοντων λειψάνων τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως. Διατί, οὐδεὶς αὐτῶν ἐσκέφθη περὶ ἡμῶν τῶν ἀτυχῶν; διατί ἀλησμονήσαν πάντες ὅτι ἡ πατρίς ἐν ἡ εἶδον τὸ φῶς καὶ ἀνέπνευσαν τὴν δόξον τῶν Ἡπειρωτικῶν ὁρίων, ἐκάμθη ὑπὸ βαρὺ φορτίον καὶ στενάζει ἐκ βάθους καρδίας. Ἡ δύνατο πάντες οὗτοι συνηνωμένοι ἐὰν ἤθελον νὰ δείξωσι μικρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς γενικῆς καταστάσεως. Τότε τὸ ὄνομα των θὰ διαιωρίζετο, θὰ ἐφέρετο εὐγνωμόνας ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν Ἡπειρωτικὴν γενεάν. Καὶ τώρα εἶναι καιρὸς νὰ καταβληθῇ ἡ δέουσα ἐργασία, νὰ ἐξυψωθῇ τὸ γόητρον τῆς ἄλλοτε εὐανδρῶς χώρας ἥτις ἐρημώθη καὶ ἐρημοῦται ὁλονὲν χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναιτο νὰ ἀνακόψῃ τὸ ἀπαίσιον ἔργον. Διὰ τοῦτο καὶ πάλιν σὰς φωνάζω :

Ἡπειρώται γρηγορεῖτε.

Ἡπειρώται μὴ λησμονεῖτε ὅτι κινδυνεύομεν νὰ ἀπολεσθῶμεν ἡμεῖς, τὰ τέκνα μας τὰ τέκνα τῶν τέκνων μας, ἡ περιουσία μας, ἡ πατρική

σας καλύβη, αὐτὴ ἡ πατρίς νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐρείπια.

Εἶνε καιρὸς νὰ ὑψώσητε φωνήν. Ὑμεῖς καθ' ἑκάστην σὰς διαλαλοῦμεν ὅσα ὑποφέρομεν, σὰς φέρομεν εἰς γνῶσιν τί γίνονται ἐδῶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ γνωρίζετε περὶ τίνος πρέπει νὰ ὁμιλήσητε ὅταν ἀνοίξητε τὸ στόμα σας ὅταν ἀπασχολήσητε τὸν νοῦν σας.

Τί κάθησθε μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας; Τί περιμένετε; Τί ζητεῖτε νὰ γίνῃ ὅπως καὶ σεῖς ἐπιτελέσητε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον; Διατί τοιαύτη ὀλιγωρία καὶ βραθυμία;!

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς ἐκ Κων(πόλεως, ὅτι ἡ Πύλη κατ' ἀρχὴν ἐνέδωκεν εἰς τὰ διατυπωθείσας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων αἰτήσεις τῆς παραχωρήσεως τῶν προνομίων τῆς Χαλέπας μετὰ τοῦ διορισμοῦ Χριστιανοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς γενικῆς ἀμνηστίας. Καὶ Χριστιανὸς μὲν Διοικητὴς διορίσθη ὁ ἡγεμὼν τῆς Σάμου Βέροβιτς ὁστις ἀφίκετο ἤδη εἰς Χανία. Ἐπρόκειτο δὲ νὰ συνέλθῃ καὶ ἡ Συνέλευσις, ὅπως διατυπώσῃ τὰ αἰτήματα ἐφ' ὧν ἡ Πύλη ἤθελεν ἀποφασίσαι δίδουσα ἀπὸ τοῦδε τὴν συναίνεσιν ὅτι ἤθελεν ἐγκρίνει ταῦτα ἐφ' ὅσον ἦσαν ἀνάλογα πρὸς τὴν σύμβασιν τῆς Χαλέπας. Οὕτω δὲ οὐδὲν ὀριστικὸν καὶ βέβαιον ἔχομεν εἰσέτι ἐκ Κων(πόλεως εἰμὴ ὅτι ἡ Πύλη εἶνε διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ τὴν σύμβασιν τῆς Χαλέπας μετὰ τινων τροποποιήσεων ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεβάλλοντο εἰς αὐτὴν τὰ αἰτήματα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Ἀλλ' ἡ Συνέλευσις, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο προχθὲς νὰ συνέλθῃ δὲν συνήλθεν, εἶνε δὲ ἀμφίβολον ἂν θὰ κατορθωθῇ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, οἵτινες παραυρίσκοντο ἐν Χανίοις. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι θὰ κατορθοῦτο ἡ Συνέλευσις ἐκτός τοῦ ὅτι οἱ Χριστιανοὶ βουλευταὶ θὰ εὐρεθῶν ἐν μειονοψηφίᾳ ἀπέναντι τῶν συναδέλφων των, εἶνε ἀμφίβολον ἂν δύνανται νὰ κληθῶν πλέον βουλευταὶ μετὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐν Χανίοις σφαγῶν κητάστασιν. — Ἡγεμὼν τῆς Σάμου ἀντὶ τοῦ Βέροβιτς διορίσθη ὁ κ. Μουσούρος — βοηθὸς δὲ τοῦ διοικητοῦ Κρήτης κ. Βέροβιτς διορίσθη ὁ διοικητὴς Ἡρακλείου Χασάν πασᾶς ἐκ Μεσαρίας τῶν Καραμουρατατῶν τῆς Ἡπείρου. — Ὁ Ἀβδουλάχ πασᾶς προαχθεὶς εἰς στρατάρχην μένει στρατιωτικὸς διοικητὴς Κρήτης. — Τὴν παρελθούσαν ἐκ Κρήτης εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀτμόπλοιο « Ἡρακλείου » τῆς εταιρίας Κουρτζὴ φέρον 40 πρόσφυγας Κρητὰς· διὰ μικροῦ τινοῦ δὲ ἰστιοφόρου ἀφίκετο ἑτέροι 50 εἰς τινες παριστάται τὴν ἐν Κρήτῃ κατάστασιν βελτιωμένην κατὰ τι. Οἱ πρόσφυγες ἀφηγοῦνται ὡς ἐξῆς νεώτερας συμπλοκάς, αἵτινες ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν τισὶ διαμερίσμασι τῆς νήσου. Εἰς τοὺς Ἁγίους Δέκα παρὰ τὸν Μεσσαρᾶν οἱ Τούρκοι ἐφόνευσαν δύο Χριστιανούς· εἰς εὐρὸν ἀόπλους, εἰς δὲ τὴν μάχην τοῦ Κομποπέτρου, γενομένην τὴν παρελθούσαν Τρίτην, οἱ Χριστιανοὶ ἐφόνευσαν ἄνω τῶν 200 ὀθωμανῶν κυριεύσαντες συνάμα 3 σημαίας καὶ 6 πυροβόλα, ἐξ ὧν τὰ 4 εἰσὶ ἀχρηστὰ, καὶ πολλὰ πολεμοφόδια. Ἐκ τῶν Χριστιανῶν δὲ ἔπεσαν 16, καὶ οὗτοι ὅμως ἐφονεύθησαν καθ' ὃν χρόνον δραμόντες ἐσκέλευον τοὺς πεσόντας Τούρκους ἀρπάζοντες τὰ ὀ-

είπεν· τότε ο Τακήπ καλεῖ τοὺς χωροφύλακας, τὸν δένουν καὶ τὸν φέρουν εἰς Κόνιτσαν ὅπως δικασθῇ ὡς ἐξυβρίσας τὸν προφήτην. Οὐδεὶς εὐρέθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Θεοδώρου, ὅστις καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐξήνεγκε φράσιν τινὰ ἔδει νὰ μὴ καταδιωχθῇ διότι εὐρίσκετο ἐν μέθῃ. Ὁ δὲ μόνος ἄλλος χριστιανὸς κ. Ἰω. Φλώρος εἰς τὸν ἐκκαμὴν παραστάσεις διάφοροι ἐνταῦθα ἐπέμενε περισσότερον τῶν τούρκων ὅπως καταδικασθῇ ὁ ἀτυχὴς Θεοδώρου. Συμβουλευόμεν τὸν κ. Ἰω. Φλώρον νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις κ. Γκακῆ, διὰ νὰ ἡξεύρωμεν πλέον ὅτι εἶνε τούρκος καὶ ὄχι χριστιανὸς διότι χριστιανὸς ὡς αὐτὸς εἶνε χειρότερος καὶ ἀπὸ τοὺς τούρκους. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς Ἰωαννίνων λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα περιστατικά θὰ ἀπαλλάξῃ τὸν Λάμπρον Θεοδώρου πάσης κατηγορίας καὶ καταδιώξεως.

ΕΚ ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Τῇ 22 Μαΐου 1896.

Πρωτοφανὲς γεγονός διὰ τὴν πόλιν μας.—Ὁ Δ. Χαρίζης καὶ οἱ υἱοὶ του.—Τὸ συνοδικὸν γράμμα, καὶ ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ.—Ἡ ἐντύπωσις παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ.—Ἐπεισόδια.

Πρωτοφανὲς ὄντως καὶ πρωτάκουστον γεγονός ἐτάραξε καὶ ἐπέκρανε λίαν, τὴν προχθὲς κυριακὴν, τὴν ἡμετέραν πόλιν· δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ γονεῖς ἡμῶν παρόμοιον συμβᾶν πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Τὴν προχθὲς Κυριακὴν 19 τρέχοντος ἀνεγνώσθη ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς ἐπὶ τῇ μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Δημητρίου Χαρίζην, ἐν μέσῳ βυθιτάτης σιγῆς τοῦ παρευρισκομένου πλήθους, τοῦ ὁποῦ ἡ καρδιά ἦν πεπληρωμένη, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξ οἴκτου ὑπὲρ τοῦ ὄντως ἀξιοσυνήτου, διὰ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔφερεν αὐτόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀγανακτικῆς διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα, μὴ προσελθόντος ἀκόμη εἰς μετάνοιαν καὶ θεογνωσίαν, ἀλλ' ὑπακούσαντος τυφοῖς ὁμομασίᾳ εἰς κακοβούλους διακελεύσεις. Ἡ θεὰ, τὴν ὁποίαν παρυσίαζεν ἡ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἄνευ φώτων, εἶναι ἀπερίγραπτος. Νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτει εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον μετὰ τρόμου ἤκουεν ἀναγινωσκόμενην, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Γερβασίου, λίαν συγκινημένην ἐκ πατρικῆς μερίμνης διὰ τὸν οὕτως εἰπεῖν κατηγορούμενον.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἥτις προεκάλεσε, τοιαύτας λυπηρὰς σκηνάς, καὶ τίς οἶδε ὁποίας συνεπειὰς θὰ ἔχῃ, ἐν ὅλῃ τῇ ἀληθείᾳ ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἡ Κοινότης Κορυτσαῖς ἐκ τοῦ ταμείου της, τοῦ ἄλλως λεγομένου Λάσσου, ἔχουσα ἐμπιστοσύνην, εἰς τὸν μέχρι τότε οὐδεμίαν δώσαντα ὑπόνοιαν, Δημ. Χαρίζην, ὅστις ἐχρημάτισε καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη Δημογέρων, ἀφαιρέσας ἐξ ἀσφαλεστάτου ἐμπορικοῦ ἰδρυμάματος τὸ ποσὸν ὑπερεξκοσίων λιρῶν, ἔδωκεν εἰς αὐτόν δεῖξασα ἄκραν ἐμπιστοσύνην. Καὶ μέχρι μὲν τινὸς Δ. Χαρίζης ἐπλήρωσε τοὺς τόκους τῶν χρημάτων τούτων τακτικά, ἐπὶ τακτικῇ ἀποδείξει τῶν ἐκαστοτε ἐφόρων τοῦ Λάσου, διαλογισθεὶς ἐκ τότε φαίνεται, ὅπως χρησιμοποίησεν τὰς ἀποδείξεις ταύτας, πρὸς μὴ πληρωμὴν τοῦ ὅλου κεφαλαίου. Σημειωτέον ὅτι ἐπλήρωσε τόκον ὅσον πληρώνουν καὶ τὰ ἀσφαλίστερα τῶν ἐμπορικῶν ἰδρυμάτων. Πρὸ 4—5 ἐτῶν περιελθοῦσα εἰς ἀνάγκην χρημάτων, πρὸς συντήρησιν τῶν Σχολείων τῆς πόλεώς μας, ἡ ἐφορεία, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δ. Χαρίζην, μέρος τοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖον ὤφειλε· οὗτος προσπειθήθη ὅτι δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς τότε διέποντας τὰ κοινοτικά μας, λέγων ὅτι δὲν ἀποτελοῦσι οὗτοι νόμιμα σωματεῖα. Ἐλθόντος τότε ἀρχιερέως Κορυτσαῖς τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ Ζ', καὶ προσκαλέσαντος ἐκ τῶν δύο μερίδων, εἰς ἃς οἱ πολῖται ἦσαν τότε διηρημένοι, πρὸς σχηματισμὸν Σωματείων, τούτου δὲ τότε μὴ κατορθωθέντος, ὁ Δ. Χαρίζης, προσπειθεῖτο πάλιν τὰ αὐτά. Οἱ καταχθόνιοι καὶ ἱερόσυλοι σκοποὶ τοῦ Δ. Χαρίζην ἐγένανον γνωστοὶ εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐδικαίου πῶς αὐτόν, μὴ

ἐμπιστευόμενον νὰ δώσῃ ὅ,τι ὤφειλε, εἰς τὴν ἐφορείαν ἥτις εἰργάσθη ἐπὶ πολὺ τακτικώτατα· ἐγένανον γνωστοί, ἄμα ἐλθόντος τοῦ Σεβ. καὶ Γερβασίου Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Γερβασίου, ὅστις ἐκ τῶν πρώτων ἐργῶν, τὰ ὁποῖα ὑπὲρ τῆς εὐμερίας τῆς πατρίδος μας ἐπραξε, ἦτο ὁ συμβιβασμὸς τῶν ὁποίων ἐπέφερε εἰς τὰς δύο μερίδας, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι συνεργαζόμεναι μετὰ ἄκρας δραστηριότητος καὶ εὐκρινείας. Τὸ πρῶτον ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπεβάλλετο εἰς τὴν νέαν ἐφορείαν, καὶ τὸ ὁποῖον αὕτη μετὰ θάρρους ἀνέλαβε, ἦτο νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δ. Χαρίζην τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, ὅστις εἶχε δώσῃ πλέον ἀρκετὰς ὑποψίας. Τότε λοιπὸν ἐγένανον γνωστοὶ οἱ ἱερόσυλοι σκοποὶ τοῦ Δ. Χαρίζην, ὅστις ἠρνήθη πλέον ὅτι ὀφείλει τὸ ποσὸν τούτο λέγων ὅτι ἐπλήρωσεν αὐτό, ἐνωῶν ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν νὰ χρησιμοποίησιν τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐφορείας, αἵτινες ἐδίδοντο αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἐκάστοτε παραλαβῇ τῶν τόκων. Ἦνα· κάσθη τότε ἡ ἐφορεία τοῦ Λάσου νὰ προβῇ εἰς μέτρα λίαν ἄλλως τε δυσάρεστα εἰς αὐτόν· ἐνήγαγε τὸν χρεώστην τούτον, ὅστις ἠθέλησε νὰ καταστρέψῃ τὰ Σχολεῖα τῆς κοινότητός μας, ἐνωῶν νὰ σφετερισθῇ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ πτωχὰ παιδιὰ τῆς πόλεώς μας, καὶ τὰ ὁποῖα τίμια καὶ φιλότιμα τέκνα τῆς πατρίδος μας εἶχον διαθέσῃ πρὸς συντήρησιν τῶν Σχολείων, καὶ ἄτινα οὗτοι ὠκονόμησαν τίς οἶδε δι' ὁποίων στερήσεων. Καὶ νῦν μὲν ἀπόκειται τῇ δικαιοσύνῃ νὰ ἀπονείμῃ ἐκάστῳ τὰ δίκαιά του· μετὰ βεβαιότητος δὲ ἐκ τῶν προτέρων δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, ὅτι τὰ δικαστήρια, ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὰ φιλονομίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, θέλουσιν ἀναγκάσῃ αὐτόν νὰ ἀποδώσῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἰς τὴν κοινότητα, ἥτις θὰ χρησιμοποίησιν αὐτὸ πρὸς συντήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων της. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, κρίνασα καὶ θεωρήσασα τὴν πρᾶξιν τοῦ Δ. Χαρίζην ἱερόσυλον, καὶ δικαίως, ἀπεφάσισε νὰ ἀποκηρύξῃ, τιμωροῦσα αὐτόν, διὰ τῆς ἐσχάτης ποινῆς τῆς ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐπιβαλλομένης. Βεβαίως μεγαλύτερα ποινὴ δὲν θὰ ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ εὑρεθῇ διὰ τοῦτον. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι παρὰ πολὺ αὐστηρῶς ἐτιμωρήθη· διότι τοσάκις ἡ Μ. ἐκκλησία παρήνευσεν αὐτόν δι' ἐπιστολῶν νὰ πληρώσῃ τὸ ὀφειλόμενον· τοσάκις ὁμοίως προσεκάλεσεν αὐτόν ὁ ἡμέτερος ἀρχιερεὺς· ἐπὶ πέντε ἔτη πολῖται τίμιοι καὶ χριστοί, συγγενεῖς αὐτοῦ ἀκόμη, συνεχῶς παρεκάλουν αὐτόν, νὰ μὴ ἀρνηθῇ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ὤφειλεν εἰς τὴν Κοινότητα, ἀλλ' αὐτὸς παντοῦ καὶ πάντοτε ἐκώφευν. Ἦκουε μόνον τὰς συμβουλὰς τῶν υἱῶν του, οἵτινες ἀντὶ νὰ τὸν πείσουν, ὡς ἔπρεπε εἰς νέους ἀνεπτυγμένους, ἔχοντας ἰδέαν εἰς ὁποίους ἱεροὺς σκοποὺς θὰ ἐχρησίμευον τὰ χρήματα ταῦτα, εἰς τὴν συντήρησιν δηλ. τῶν Σχολείων καὶ τὴν διάδοσιν τῶν φώτων, συνεβούλευον ὡς φαίνεται τὸν πατέρα των, νὰ ἀρνηθῇ τὸ πᾶν, καὶ νὰ ἐνδίδῃ μόνον εἰς συμβιβασμὸν καταστρεπτικώτατον διὰ τὸ ταμεῖον τῆς κοινότητος, δι' οὗ κατεκρατεῖτο ὑπ' αὐτοῦ ποσὸν ἄνω τῶν τριακοσίων λιρῶν, ἄνευ οὐδενὸς λόγου καὶ τὸν ὁποῖον ἐπρότεινεν ὁ πρὸ δύο σχεδὸν μηνῶν ἀφίχθεις ἐξ Ἀθηνῶν φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς Ἐπαμεινώνδας Χαρίζης (ἡ Χαρισιάδης) ὅστις κάκιστα ποίων δὲν ἤκουσε τὰς συμβουλὰς τοῦ γυναικαδέλφου του Ἀγίου Χαριουπόλεως Γερμανοῦ Καραβαγγέλη. Ἀπορῶμεν, καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. Ἐπ. Χαρίζην σπουδαστὴν τῆς ἱατρικῆς καὶ μέλλοντα ἐπιστήμονα, ποῦ στηριζόμενος ἐπρότεινε, εἰς τὰ προσκαλέσαντα αὐτόν πρὸς συμβιβασμὸν Σωματεῖα, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιερέως, τὴν ἐσπέραν τοῦ τελευταίου Σαββάτου, τὸν γνωστόν εἰς αὐτόν τε καὶ εἰς ἡμᾶς ἀδικώτατον δὲ διὰ τὴν Κοινότητα συμβιβασμὸν;

Καὶ οὕτω μὲν μέχρι τοῦδε ἔχουσι τὰ πράγματα, ἥτοι ἡ μὲν οἰκονομία αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς ἐπέσυρεν ἐναντίον της τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀπένχθειαν ἀπάντων τῶν πολιτῶν, βεβαίως καὶ ἐκείνων οἵτινες ἐξῶθεν θὰ μάθωσι τὰ πράγματα, ἡ δὲ κοινότης μέχρι τοῦδε μένει ἡδικομένη, ἕως ὅτου ἡ δικαιοσύνη, ἐκτελοῦσα τὸ καθήκον της δικαίωσιν αὐτήν, ἐπιβάλλῃ δὲ εἰς τὸν χρε-

στην νὰ πληρώσῃ πᾶν ὅ,τι ὀφείλει. Ἐν τούτοις πολλὰ καὶ διάφορα λυπηρώτατα ἐπεισόδια λαμβάνουν χώραν καθ' ἐκάστην, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, ἐν τῇ πόλει μας εἰς βάρος αὐτῶν. Δὲν θὰ ἀκούσῃτε ἄλλο τίποτε, ὅπου δύο συνομιλοῦν, παρὰ κατάρας ἐναντίον αὐτοῦ. Αὐτὰ ταῦτα τα παιδιὰ τῶν Σχολείων συναισθανόμενα τὴν εἰς αὐτὰ γενομένην ἀδικίαν, πάντα τὰ μέσα δυνατὰ τις νὰ εἴπῃ ὅτι μετέρχονται πρὸς ἐκδίκησιν. Οἱ ἔμποροι ὡς πληροφορούμεθα, ἀπορῶνται πᾶσαν μετ' αὐτοῦ, ὃν κατηράμεθα νὰ καλοῦσι, συναλλαγὴν.

Ἐν τέλει, εὐχόμεθα αὐτοῖς ἐκ καρδίας πρὸς συναισθανόμενοι τὸ ἀδικὸν των, μετανοήσαντες βέβαιον ὄντες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θέλουσι τῇ τῆς πλήρους συγγνώμης παρὰ τε τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὅλης κοινωνίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Η. Κ. Πόρτ-Σαϊδ· ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομὴν ἐλήφθη· κ. Α. Ζαμπρ. Βρὲ ἀδελφεὲ δύο χρόνια πέρασαν χωρὶς νὰ πληρώσῃς τὴν συνδρομὴν· παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς στείλῃς ταύτην σὺ καὶ ὅσοι ἄλλοι καὶ στεροῦν· δὲν λογαριάζετε πῶς ἐκδίδεται τὸ φύλλον· εἰς δὲν εἶχτε σκοπὸν νὰ πληρώσῃται ἔπρεπε ἀρῶν ἐτελείωσεν ἡ συνδρομὴ σας νὰ δηλώσῃτε ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ εἰσθε συνδρομηταί. Ἡμεῖς βασιζόμεθα ἐπὶ τὰ λάβωμεν ἀπὸ ὅλους τὴν συνδρομὴν· ἄλλως ποῦ θὰ εὐρωμεν τὰ ἐξόδα. — κ. Ἀπόστολε Δενδούλη, Μύλη (Ναυπλίου). Ἐπειδὴ σὰς ἐγράψαμεν πολλάκις καὶ κενφεύετε, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς στείλῃτε τὴν συνδρομὴν σας. Τί μακροεὐχιστὴς εἶνε αὕτη ἡ ἰδική σου. — Β. Δ. Αἰγίου. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς παράπονα· κάθε πρᾶγμα πηγαινέι μετ' ἡμεῖς· διότι τὰ ἴδια παράπονα κάμουν καὶ ἄλλοι. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν προθυμίαν. Ἀνώνυμο· ποῦ γράφεις ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιο. Ἄν εἴη ἀληθὴ ὅσα γράφεις διατὶ δὲν μᾶς κάμνεις γνωστοὺς τὸ ὄνομά σου. Δὲν δημοσιεύομεν τίποτε χωρὶς νὰ γνωρίζομεν ποῖος μᾶς γράφει. Ἡμεῖς πρέπει νὰ γνωρίζομεν τὸν γράφοντα. — Γ. Σκαρ. Σικάγον· Ἐλάδομαι συνδρομὴν καὶ ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς συνδρομητὴν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΚΟΥ

(δικηγόρος)

Παρὰ τοῖς μικτοῖς καὶ προξενικοῖς δικασταῖς τῆς Ἀλεξανδρείας (Αἰγύπτου) μετέφερεται γραφεῖον τοῦ παρὰ τὴν κλινικὴν τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Μάρκου ἐν ὁδῷ Ἀθέρωφ ἀπέναντι ἐκκριβῶς τοῦ κ. Γεωργ. Ἀθέρωφ.

Τὸ ἐν Κωνσταντινῇ τῆς Βουλγαρίας ξενοδογεῖν Βαλκανικὴ Λερασόνησος διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Ἀδελφῶν Φωτιάδῃ παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐκεῖθεν διερχομένους καὶ καταλύοντας ἐν αὐτῇ ὁμογενεῖς.

ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΣ ἐν Πειραιῇ

Παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐκ Πειραιῶς διερχομένους Ἠπειρώτας. Διευθυνεῖται ὑπὸ τοῦ Ἠπειρώτου Α. Στεφανίδου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσουκανέλης ἐγκαταστήσας εἰς Ἀθήνας πωλεῖ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις οἰκίαν του κεκλήνην εἰς τὴν ὠραιότεραν συνοικίαν καὶ θαυματικώτατην τοποθεσίαν· διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ντέκα ἀριθ. 7 παρὰ τὴν Μητρόπολιν.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρός

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ 2—3 μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

ΝΙΚΟΛΟΣ Γ. ΡΟΥΣΗΣ, ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ δικηγόρος

Ὁδὸς Λαμάχου ἀρ. 1. Ἐναντὶ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς Φιλολογίας Ἠπειρώτης φησὶν ἄριστας συστάσεις. Ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

20 Ἰουνίου 1896

Εἰκοσάφορον	Δρ. 35.15
Λίρα Τουρκίας	» 40.10
Λίρα Ἀγγλίας	» 44.10